

[Hans Hansen (Rørby).]

lidt Realitet i det som anført af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Mærkeligt nok for Resten synes det at være de store saakaldte frihandelsvenlige Partier, der har været imod Udvidelsen af Frilisten. Det synes, som om det har været de Konservative, der har holdt stærkest paa den. Der kan man se, hvor underligt man kan komme paa den modsatte Side af Plankeværket.

Den foreslaaede Forøgelse af Valuta-nævnet fra 15 til 18 Medlemmer og Opret-telsen af et Appeludvalg vil rimeligvis bevirke, at Valutakontoret, der i Forvejen var trængt og tungt og ubevægeligt i sin Administration, bliver et endnu besværligere Apparat og endnu mere snærende end før og i alt Fald endnu mere permanent end før. Paa et Omraade er der gjort et Tilløb til Forbedring, nemlig vedrørende den private Vareudveksling, men det er desværre blevet ved Tilløbet, naar det i Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 er anført, at der bør tages det størst mulige Hensyn til den frie Vareudveksling, ogsaa naar den formidles af det private Initiativ, som det hedder, jeg synes virkelig, at der ved selve Affattelsen af den paagældende Paragraf er taget mindst muligt Hensyn til det, man peger paa; thi naar private Handelsfolk skal forberede en saadan Vareudveksling og dernæst rende til Ministeren, hvis Sindelag vi for øvrigt ret godt kender med Hensyn til fri Vareudveksling — der er ikke noget at tage fejl af i saa Henseende, og efterhaanden kender vi jo udmærket godt Stillingen inden for Socialdemokratiet i al Almindelighed til hele dette Forhold, der er ingen Væsenforskel, og der er heller ingen Grund hverken for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen eller det ærede Medlem Hr. Christmas Møller til at lave Teatertorden for hinanden, som de har gjort her i Dag, i det store og hele er Socialdemokratiet og de Konservative fuldkommen enige i deres Betragtninger om Handelsfrihed —, og de handlende dernæst skal gaa til Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Industriraadet og Landbrugsraadet, kan man vist roligt sige, at der aldrig nogen Sinde kan blive Bukser af det Skind med privat Vareudveksling. Det vil sikkert komme til at stride imod et af de nævnte Erhvervs Interesser. Det er mig ubegribeligt, at man her for Alvor foreslaar, at der skal tages mere Hensyn til alle disse økonomiske Interesser end til den bevislige Udvidelse og Forøgelse af vor Eksport, der ligger i en privat Vareudveksling.

Det er imidlertid et glædeligt Faktum,

at hvor naturstridigt og daarligt Love end er affattet, gaar Livet dog sin Gang, man kan forsinke og lægge Hindringer i Vejen for den naturlige Handelsomsætning ved Valutarestriktioner, Toldlove og Statsindgreb, men Livet er dog glædeligvis stærkere end de daarlige Love. Dette ses egentlig ogsaa i Øjeblikket af det stærke Krav, der rejses fra snart alle Sider om uhindret Adgang til Kompensationshandel og privat Vareudveksling, og her er egentligt Beviset ført for, hvilke forfærdende Virkninger Valutacentralen har haft, idet der fra alle Sider rejses Krav om en privat Vareudveksling i Forholdet 1—1, som man kan foretage uden om Valutakontoret; og dette Krav om en Vareudveksling vil formentlig blive saa stærkt, at det vil være umuligt for Regering og Rigsdag i det lange Løb at holde det ude. Der har fundet saadanne private Vareudvekslinger Sted, og det fremgaar ogsaa af Udvalgets Betænkning, at der er sket Vareudvekslinger, vistnok hovedsagelig gennem Danske Landbrugeres Kødforsyning med Italien, af tørrede Frugter mod Landbrugsvarer o. s. v. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var jo inde paa det; det har kun udgjort ca. 30 Mill. Kr.

Der har jo ikke manglet paa Klager fra forskellig Side over Valutakontorets Administration. Jeg vil dog gerne over for disse Klager fremhæve de Vanskeligheder, som Valutakontoret har og maa have at kæmpe imod. Det er ikke Valutakontoret, Kritikken skal rettes imod, men det er mod Regering og Rigsdag, som har givet dette Kontor en Opgave, som det umuligt kan løse, og naar f. Eks. Bladet „Social-Demokraten“ for 25. November omtaler, at visse Importører udnytter Valutaattesterne, er dette et glimrende Bevis paa, i hvor høj Grad Bladet forveksler Aarsag og Virkning. Det er jo i Virkeligheden Valutakontoret, der har faaet Opgaven givet af Regering og Rigsdag, og Valutakontoret har vistnok løst Opgaven saa godt, som den kan løses, men naar man gennem Valutakontoret maa skabe Grundlag for en Varemangel, saa er det klart, at Priserne stiger, og det er det, „Social-Demokraten“ for 25. November vender sig imod.

Det drejer sig i dette Tilfælde om Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, som var kommet i Mangel paa tørrede Blommer; ifølge et Cirkulære fra Fællesforeningen til Brugsforeningerne drejede det sig om et Parti tørrede Blommer, Fællesforeningen kunde købe ca. 4 000 Kasser mod at betale en Opgæld paa 50 000 Kr., det turde Fællesforeningen ikke,